

# FESTIVALUL NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI”

Formația de teatru a Inspectoratului Municipiului București al Ministerului de Interne este o remarcabilă formație de interpreți amatori, prezentă, de fiecare dată, în etapele superioare ale „Cîntării României”, laureată a ultimei ediții a Festivalului. Această formație, alcătuită din tineri lucrători ai I.M.B. are, spre lauda ei, o activitate permanentă, și își prezintă spectacolele la sediul Casei de cultură a Ministerului de Interne, dar și la unități militare specifice sau la casele de cultură din București.

## O formație de teatru laureată

Pentru o mai bună introducere în temă, să consemnăm activitatea bogată, variată, alcătuită și coordonată după un program riguros, a Casei de cultură a Ministerului de Interne. Acest așezământ, care cuprinde o universitate cultural-științifică, o bibliotecă cu stand de carte, un club, cercuri de creație, cenacluri, oferă, zi de zi, lucrătorilor din Ministerul de Interne și familiilor lor, manifestări artistice la care participă teatre profesionale și orchestre, echipe amatoare — de teatru, de muzică, de dansuri, într-o diversitate care merită elogii.

Aici, pe scena Casei de cultură, am văzut spectacolul cel mai recent al formației de teatru a Inspectoratului Municipiului București, cu piesa *La ora douăzeci și doi, zero opt, exact*, de Tudor Negoiță.

Dramaturg care s-a făcut cunoscut cu lucrări merituoașe, scrise cu predilecție în genul polițist, Tudor Negoiță este

prezent în repertoriul mai sus-pomenitei formații cu o piesă nouă, subintitulată „comedie polițistă”, o piesă cu un titlu neinspirat, ba chiar potrivit exprimării literare (și nutrește speranța că autorul nu va ezita să-l schimbe!), dar scrisă cu îndeminare și cu o bună cunoaștere a regulilor genului, în care se pleacă de la anchetarea diletantă a unui deces suspect, și se ajunge, prin răsturnarea situațiilor, la anchetarea riguros-profesionistă a unui caz de spionaj și, firește, la dezlegarea enigmei și la demascarea celui vinovat. Regula jocului mă oprește să intru în amănunte, o piesă polițistă nu se povestește, așa că nu-mi rămîne decît să spun că acțiunea se petrece undeva, într-o cabană de munte, unde, și de data aceasta, ca și în altele alte rînduri, de la Agatha Christie încoace, cei prezenți, de diferite condiții sociale și categorii umane, sînt puși în fața unor fapte neobișnuite. De regulă, există o crimă, de regulă, există un detectiv, de regulă, există mai mulți suspecti. În cazul de față, un om este găsit mort în camera lui. Dacă e crimă sau sinucidere, vom afla mai tîrziu, după ce un contabil, cu pasiune pentru enigmistica criminalistă, declanșează ancheta la care participă toți cei prezenți în cabană, fiind fiecare, pe rînd, anchetator și suspect, pînă cînd o fată frumoasă, care e ofițer de Securitate, lămurește lucrurile. Piesa este un omagiu adus inteligenței, abilității și tenacității cadrelor din Securitate, care zădărnicesc actele de spionaj, îndreptate împotriva țării noastre. Scrisă, cum spuneam, cu îndeminare, piesa atinge obiectivul esențial cerut de gen, anume, acela al creării momentelor de suspans și de derută în privința anticipării finalului, după cele mai verificate reguli ale genului. Autorul mai are meritul că îmbină cu destulă dibăcie momentele de încordare cu momente de destindere voioasă, mai cu seamă printr-un personaj pitoresc de bătrînică încurcă-lume, astfel că tensiunea



Scenă din  
spectacolul  
„La ora douăzeci  
și doi, zero opt,  
exact”

este variabilă și acțiunea se poate urmări cu ușurință. Sigur, personajele nu au profunzime, nu ni se oferă psihologii complicate, caractere bine definite, ele sînt înfățișate în linii simple, care nu se modifică, nu evoluează. Schimbările intervin în situații, și firește, în starea de moment a personajelor piesei, nu în structura lor caracterologică. Dar, mă întreb, cu excepția creațiilor de vîrf ale genului, cîte dintre piesele sau romanele așa-numite polițiste își propun acest lucru ?

Formația de teatru a Inspectoratului Municipiului București a făcut bine alegînd această piesă, care răspunde atît exigențelor genului, cît și preocupărilor ei specifice.

Spectacolul a fost realizat de Ovidiu Georgescu, regizor serios și harnic, meșteșugar experimentat, și calitățile acestuia se vădese în valoarea de ansamblu a reprezentației, ca și în îndrumarea actorilor. Există o atmosferă de tensiune corespunzătoare, există momente de destindere realizate cu măsură, spectacolul se desfășoară cu ritm și cursivitate. Bune realizări, vîndînd calități interpretative certe, au tinerii actori. O compoziție minuțioasă face Doina Ghițescu, interpreta plină de pitoresc și haz a Domnișoarei Manuela, bătrînică încurcă-lume. Un personaj pe care l-am mai întîlnit în piesele lui Tudor Negoiță, Magda Deleanu, ofițer de securitate, este interpretată cu inteligență, finețe și eleganță de Emilia Nicolescu. Dan Morariu, degajînd farmec și distincție, îl joacă pe doctorul Andrei.

Un personaj cu un trecut tulbure și cu un prezent și mai tulbure, șoferul Gri-gore, este bine interpretat de Marian Geicu. Venera Paraschiv redă, cu măsură și discreție, frivolitatea tinerei Lulu. Colorată, plină de vervă, este Mirela Șerbănescu, în rolul soției cabanierului. Cabanierul este interpretat cu simplitate de Laurențiu Munteanu. Dan Husanu este cel care îl înfățișează cu foarte bune mijloace de compoziție, cu detalii care arată spirit de observație și umor, pe contabilul detectiv-amator. O apariție sobră și elegantă, într-un rol mai sărac, are Ana Bondoc. S-au încadrat ansamblului, cu corectitudine și conștiințiozitate, Nicolae Sima, Andrei Marinescu, Constantin Csatos și Alexandru Baicu.

Ce se poate spune, în încheiere ? Este o formație de teatru alcătuită din tineri foarte înzeștrați, o formație bine înche-gată, sudată prin activitate continuă și evidentă pasiune, capabilă să abordeze, de aci înainte, un repertoriu și mai exigent, mai divers. Se cere un mai serios sprijin din partea artiștilor profesioniști, se cere o colaborare mai strînsă cu instituțiile profesioniste, pentru că această formație, învingînd dificultățile de dotare, să-și poată propune obiective mai înalte. Apreciindu-i cu deplină îndreptă-țire realizarea actuală — care se adaugă celor din edițiile anterioare ale „Cîntării României” — avem toate temeiurile să sperăm că o vom reîntîlni în etapele su-perioare ale Festivalului.

Virgil MUNTEANU

## telex-„teatrul“ ● telex-„teatrul“ ● telex-„teatrul“

Am citit cîteva frumoase poezii de Arcadie Donos, actor la Teatrul Mic, în „România literară”, din 22 ianuarie 1981. Asta, da, hobby ! ● Nu ne împăcăm deloc cu lipsa de exactitate a informațiilor despre teatru, apărute în „România liberă” la rubrica „Semnal”. Nume stilcîte, titluri ciuntite, date deformate ! La 4 februarie, de pildă, redactorul anonim informează cititorii că la „Teatrul Național din Cluj-Napoca (secția maghiară)” a avut loc o nouă premieră. Se știe că la Cluj-Napoca sînt două teatre : Teatrul Național și Teatrul Maghiar de Stat ! ● Luni, 2 februarie 1981, Teatrul Mic

a organizat un bal al actorilor teatrului, la care au participat și invitați din lumea artei. S-a petrecut frumos. Cu acest prilej, a fost sărbătorit actorul Ștefan Iordache, care a implinit patruzeci de ani ! După cîte roluri a jucat, îl cre-deam mult mai în vîrstă. La mulți ani, Iordache, și la mai multe și mari succese ! ● Teatrul de păpuși din Alba Iulia, după ce a prezentat Eclipsa cea mare de Mircea Oprița, în regia Franciscăi Simionescu, și Fram, ursul polar, dramatizare după Cezar Petrescu, de Aurel Crăciun, în regia autorului dramatizării, pregătește premiera Întîmplare de pe strada noastră de Tudor

Boian, în regia lui Ștefan Dedu Farca. Scenografia celor trei spectacole este semnată de Avram Mentzel. ● Invitat să pună în scenă, la Teatrul de Stat din Oradea (secția română), Cartea lui Iovită de Paul Everac, regizorul Dan Alecsandrescu nu-și pierde timpul. El montează, par-ral, la Teatrul de păpuși secția română, Arvinte și Pepelea de Vasile Alecsandri. ● Tot la Oradea, Teatrul de păpuși (secția maghiară) pregătește spectacolul Cenușăreasa, dramatizare după Frații Grimm de Ester Domokoș. Regia o semnează Szele Vera, care e una și aceeași persoană cu... Ester Domokoș D-ale păpușarilor !